

WĀGĪSHĀ

Felicitatīon Volume

Dedicated to

Chair & Senior Professor R. M. W. Rajapakshe

Department of Linguistics

University of Kelaniya

Kelaniya

2017

වාගීෂා

විනේතා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. රාජපක්ෂ අභිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

© මේ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ අන්තර්ගත ලිපිවල අයිතිය ඒ ඒ ලේඛකයන් සතු ය.

මුද්‍රණය - 2017

ISBN	:	978-955-704-034-9
පිටකවරය	:	සුඡාය දෙයියන්දර පඤ්ඤානන්ද හිමි / උපුල් ජයන්ත රණේපුර
පිටකවරයේ ඡායාරූපය	:	ආචාර්ය උදිත ගයාෂාන් ගුණසේකර
පරිගණක අක්ෂර සංයෝජනය හා පිටු සැකසුම	:	විද්‍යාලච්ඡාය මුද්‍රණාලය
මුද්‍රණය	:	විද්‍යාලච්ඡාය මුද්‍රණාලය පැලියගොඩ
ප්‍රකාශනය	:	වාග්විද්‍යා අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

WĀGISHĀ

Felicitation Volume Dedicated to Chair & Senior Professor R. M. W. Rajapakshe

© The responsibility of the articles is held by respective authors.

April 2017

ISBN	:	978-955-704-034-9
Cover Design	:	Rev. Deiyandara Pannananda Thero / Upul Jayantha Ranepura
Cover Phography	:	Dr. Uditha Gayashan Gunasekara
Page Layout	:	Vidyalankara Press
Printed by	:	Vidyalankara Press Peliyagoda
Publisher	:	Department of Linguistics, University of Kelaniya, Sri Lanka

தமிழ், சிங்கள மொழிகளின் பேச்சு வழக்கில் உள்ள
வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளின் தொழிற்பாடு பற்றிய
ஒப்பீட்டாய்வு.

சுஜித்தா சிறிகந்தராஜா

Abstract

Tamil and Sinhala are the two major Socio – Linguistics groups in Sri Lankan society. These are two different Linguistics groups speaking Languages belonging to different Language Families. Sinhala belongs to Indo – Aryan family, whereas Tamil belongs to the Dravidian family. The traditional Tamil and Sinhalese grammarians have not spoken about the auxiliaries in both Languages. At modern times auxiliaries has gained much importance in its usage both by linguists and grammarians. In describing the morphological structures of the Auxiliary verbs on the basis of the spoken Jaffna Tamil and Spoken Sinhala, we get two major groups, namely modal verbs and Aspectual verbs. This comparative and contrastive study is based on Sri Lankan Jaffna Tamil and Colombo standard variety of Sinhala.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளும் தேசிய மொழிகளாக உள்ளன. இவற்றுள் தமிழ் மொழி திராவிட மொழிக் குடும்பத்தையும், சிங்கள மொழி இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தையும் சேர்ந்தவையாக உள்ளன. ஒரு மொழியின் அமைப்பு, அம் மொழி வெளிப்படுத்தும் கருத்து ஆகியவற்றினை அம் மொழியின் இலக்கணத்தின் வாயிலாகவே உணர முடியும். பொதுவாகவே மொழி அமைப்புக்கள் மொழிக்கு மொழி வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய மொழி அமைப்புக்களை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தறியும் ஒரு துறையாகவே மொழியியல் விளங்குகின்றது. மொழியானது ஒலி, ஒலியன், சொல், தொடர், வாக்கியம் எனும் உட்கூறுகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் சொற்கள் பெயர், வினை என இரு பெரும் பிரிவுகளாக

வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் வினைச் சொற்கள் முதல் வினை, துணைவினை என இரு வகைப்படும். துணைவினைகளை அவற்றின் தொழிற்பாட்டின் அடிப்படையில் மேலும் வினைப் பொருண்மைத் துணைவினை, நோக்குத் துணைவினை என இரண்டாக வகைப்படுத்த முடியும். எனவே இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையானது இலங்கைத் தமிழில், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்க் கிளைமொழியில் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளையும், கொழும்பு சிங்களக் கிளைமொழியில் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளையும் அவற்றின் தொழிற்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. மொழியியல் அணுகுமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒப்பீட்டு முறையில் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அமையப் பெற்றுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: தமிழ் மொழி, சிங்கள மொழி, முதல்வினை, துணைவினை, வினைப் பொருண்மைத் துணைவினை,

ஆய்வுஅறிமுகம்.

பொதுவாக மொழிகளில் வினைச் சொற்கள் தொழில் அல்லது செயலைக் காட்டும். இவை காலங்காட்டும் இடைநிலைகளையும், பால், எண் காட்டும் விசுவகங்களையும் பெற்று வரும். ஒவ்வொரு வினைச் சொற்களுக்கும் தனித்தனியே சொற்பொருள் உண்டு. வினைச் சொற்கள் சில வேறு வினைச் சொற்களுடன் இணைந்து வருதலும் உண்டு. அவ்வாறு இணைந்து வரும்பொழுது அவை தமக்குரிய தனிப் பொருளை இழந்து தாம் சேர்ந்து வரும் வினைச் சொற்களுக்குப் புதிய பொருளைத் தருவனவாய் உள்ளன. இத்தகு புதிய பொருளை மொழியியலாளர்கள் இலக்கணப் பொருள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறாக தம் பொருளை இழந்து இலக்கணப் பொருளைத் தருகின்ற நிலையில் வரும் வினைச் சொற்களையே துணைவினைகள் என மொழியியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தமிழ் மொழியில் துணைவினைகள் தொடர்பாக மரபிலக்கணகாரர்கள் எவ்வித கருத்துக்களும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் பிறநாட்டாய்வாளர்களான G.U.Pope, Jules போன்றோர் தமிழ் மொழியிலுள்ள துணைவினைகளின் எண்ணிக்கை தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். மேலும் மேற்கத்தைய ஆய்வாளர்களான Carldwell (1956), Arden(1976), Schiffman (1969) மற்றும் தமிழ் மொழி ஆய்வாளர்களான மீனாட்சிசுந்தரம் (1965), அகஸ்தியலிங்கம் (1969), ஜோதிமுத்து (1965), அண்ணாமலை (1979) ஆகியோர் பல்வேறு கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

தமிழ் மொழியைப் போலவே சிங்கள மொழியும் துணைவினைகள் தொடர்பான வரலாற்று ரீதியான பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. சிங்கள மொழியில் துணைவினைகள் தொடர்பாக சிங்கள மொழி ஆய்வாளர்கள், இலக்கணகாரர்கள் மற்றும் மேற்கத்தைய ஆய்வாளர்கள் பலரும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். குமாரதுங்க முனிதாச அவர்கள் “வியாகரண விவரணய” எனும் நூலிலே சிங்கள மொழியின் துணைவினைகள் பற்றி முதலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புதுவாக வினைகள் முதல்வினை, துணைவினை என இரு வகைப்படும். முதல்வினைகள் சொற்பொருளை வெளிப்படுத்த துணைவினைகள் இலக்கணப் பொருளை வெளிப்படுத்துகின்றன. துணைவினைகள் அவற்றின் தொழிற்பாட்டின் அடிப்படையில் மேலும் இரண்டாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவையாவன, வினைப்பொருண்மைத் துணைவினை (modals), நோக்குத் துணைவினை (Aspects) என்பனவாகும். வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகள் யாவும் முதல் வினையின் எச்ச வடிவத்துடன் சேர்ந்து வரும். நோக்குத் துணைவினைகள் முதல் வினையின் இறந்தகால வினையெச்சத்துடன் சேர்ந்து வரும். ஆங்கில மொழியில் உள்ள வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளாவன can, could, may, might, must, should, will, would, ought to என்பனவாகும். இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையானது தமிழ் - சிங்கள மொழிகளில் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளின் தொழிற்பாடு தொடர்பாக ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் மொழியின் வினைப் பொருண்மைத் துணைவினை.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழிலுள்ள வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளாவன, -லாம்(-laam), வேணும்(və:ɳum), வேண்டாம்(və:ɳta:m), முடியும்(muɟium), முடியாது(muɟiya:tu), ஏலும் (e:lum), ஏலாது(e:la:tu), கூடாது(kuɟaatu), படாது(paɟaatu), -அட்டும்(aɟum), -மாட்(-maat) என்பனவாகும். இவற்றின் மூலம் பொதுவாக ஒரு செயல் நிகழ வாய்ப்பு, நடக்கச்சாத்தியமான தன்மை, உத்தரவு, கடமை ஆகிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டலாம்.

1.-லாம் (-laam).

இவ் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினையானது முதல் வினையின் எச்ச வடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. எந்தவொரு வேற்றுமை வடிவத்தையும் எழுவாயாக ஏற்று வரும். இவ் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினை வடிவத்தின் மூலம் ஒரு செயல் நிகழ்வாய்ப்பு, நடக்க சாத்தியமான தன்மை, உத்தரவு போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தலாம்.

நிகழ்வாய்ப்பு இதனைச் சூழ்நிலையால் நிகழ்வாய்ப்பு, ஊகத்தால் நிகழ்வாய்ப்பு, என இரு வகைப்படுத்தலாம். ஒரு செயல் நடைபெற அங்குள்ள சூழ்நிலை வாய்ப்பாக அமைந்தால் அதனைச் சூழ்நிலையால் நிகழ்வாய்ப்பு எனலாம். ஊகத்தால் ஒரு செயல் நிகழ்விருப்பதனையும் இவ் வடிவம் உணர்த்தும்.

உதாரணம்:

- நீங்கள் இங்கே நீந்தலாம். ni:ɳgaɻ iɳge: ni:ɳɖlaam.
- அவன் இப்பொழுது தூங்கலாம். avɳ ippoɻuɳu tu:ɳgalaam.

இவ் -லாம் -laam வடிவம் பற்றி Carolshiftman (1969) என்பவர் குறிப்பிடுகையில், அவர் போகலாம் (pookalaam) என்பதை (pooka + laam) எனப் பிரிக்கின்றார். அகத்தியலிங்கம் (1980)

–laam என்பதை குறிப்பிடாது –aam என்பதையே அவர் குறிப்பிடுகின்றார். உதாரணமாக போகலாம் (pookalaam) என்பதை pookal+aakum எனக் குறிப்பிடுகின்றார். –aakum என்பதன் குறுகிய வடிவமே –aam என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

2.வேணும்(və:ṇum).

இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்ச வடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. இவ் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினையானது கடப்பாடு, விருப்பம், ஊகக்கடப்பாடு ஆகிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும். வேணும் என்பது பேசுபவர் திணிக்கின்ற கடப்பாட்டினை உணர்த்தும். மூவிடப் பெயர்களையும் எழுவாயாக ஏற்று வரும்.

உதாரணம்:

- நான் வீட்டுக்குப் போக வேணும்.
- நீங்கள் என்றை திருமணத்துக்கு கட்டாயம் வர வேணும்.

கடப்பாட்டின் மிகுதியைக் குறிக்க செய்தென் எச்சத்தோடு ஆக வேண்டும், தீர வேண்டும் என்பவற்றையும் பயன்படுத்துகின்றோம். செய்தென் எச்சம் தேற்றேகாரம் பெற்றே வரும்.

உதாரணம்: அவன் அங்கை போயே ஆக வேணும்.

வேணும் என்பது புறக்கடப்பாட்டுப் பொருளிலும் வருகின்றது. அகக் கடப்பாட்டுப் பொருளில் பேசுபவர் கடப்பாட்டை விதிக்கின்றார். புறக்கடப்பாட்டுப் பொருளில் பேசுபவருக்கும் புறம்பான சில சூழல்கள் கடப்பாட்டை விதிக்கின்றன. அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டி + இரு எனும் வடிவம் பயன்படுத்தப்படும். இதனை மூன்று காலங்களிலும் பயன்படுத்த முடியும்.

உதாரணம்:

- நீ இன்று இரவு சென்னைக்குப் போக வேண்டி இருக்கும்.
- நான் அந்த வேலை செய்ய வேண்டி இருந்தது.

வேணும் என்பதற்கும், வேண்டி+இரு என்பதற்கும் பொருளில் வேறுபாடு உண்டு. “வேணும்” என்பது அதிகமாக தமது கடமையைச் செய்ய விருப்பத்தினைக் காட்டும். வேண்டி+இரு என்பது ஒரு காரியத்தினைச் செய்ய வேண்டிய தேவையினைக் காட்டும். வேண்டி+இரு என்பதற்குப் பதிலாக வேண்டி+வரும் எனும் வடிவத்தைப் பயன்படுத்துவதனாலும் இதனை உணரலாம்.

உதாரணம்: அவன் வேலைக்குப் போக வேண்டி வரும்.

3.වේண்டාම. (va:ṇṭaam).

இது வேணும் என்பதன் எதிர்மறை வடிவம். உடன்பாட்டை மறுத்தல் எனும் பொருளில் வரும். இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்ச வடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. வாக்கியங்களில் பெயராக்க வடிவமான வேண்டி+இல்லை என்பது பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

உதாரணம்: படிக்க வேண்டி இல்லை.

எதிர்மறைக் கடப்பாட்டினைப் புரிய வைப்பதற்கு வேண்டாம் என்ற வினை வடிவம் பல வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- எடுக்க வேண்டாம்.
- எடுக்கவே வேண்டாம்.
- எடுக்க வேண்டவே வேண்டாம்.
- எடுக்கவே எடுக்க வேண்டாம்.

சில வேளைகளில் இவ் எதிர்மறைக் கடப்பாடானது கூடாது, படாது என்ற துணைவினைகளின் மூலமும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- அவன் படிக்க வேண்டாம்.
- அவன் படிக்க கூடாது.
- அவன் படிக்க படாது.

4. கூடாது. (kuṭṭaaṭu)

இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்சவடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. இது எதிர்மறைக் கடப்பாடு, எதிர்மறை விருப்பு, உடன்பாட்டை மறுத்தல் ஆகிய பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எதிர்மறைக் கடப்பாட்டுப் பொருளில் பேசுபவன் கேட்பவனை ஏவுவதாகவும், கேட்பவன் அதனைச் செய்தாக வேண்டும் என்றவாறாகப் பயன்படும்.

உதாரணம்: நீங்கள் இங்கை காரை வேகமாக ஓட்டக் கூடாது.

எதிர்மறை விருப்பு எனும் பொருளில் பேசுபவனுடைய அறிவுரையாக அமையும்.

உதாரணம்: பொய் சொல்லக் கூடாது.

சில சமயங்களில் இத் துணைவினை முதல் வினையின்றியும் பயன்படுத்த முடியும்.

உதாரணம்: அவளுக்கு இவ்வளவு திமிர் கூடாது.

இவ் வடிவத்தின் ஈற்றில் வருகின்ற உருபு -து ஆனது பேச்சு வழக்கில் சில சமயங்களில் உச்சரிக்கப்படுவதில்லை

உதாரணம்: நீங்கள் அதை எடுக்கக் கூடா.

5. முடியும். (muḍium)

முடி என்ற வினைவடிவத்திலிருந்து பிறந்தது முடியும் என்பதாகும். முடியும் என்பது துணைவினையாக இயலுதல் எனும் பொருளைக் குறித்து நிற்கும். முதல் வினையின் எச்சவடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. ஆனால் காலத்தை உணர்த்தி நிற்கும். இதன் எழுவாய் முதலாம், மூன்றாம், நான்காம் வேற்றுமையை ஏற்று வரும்.

உதாரணம்:

- அவள் மறுபடியும் சைக்கிள் ஓட்ட முடியும்.
- அவளாலை மறுபடியும் சைக்கிள் ஓட்ட முடியும்.
- என்னாலை நல்லா சைக்கிள் ஓட்ட முடிஞ்சது.

முடியும் என்பது இயல்பான இயலுமைப் பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

உதாரணம்: என்னாலை மரத்திலை ஏற முடியும்.

இறந்தகால, நிகழ்கால இயலாமையைக் குறிக்க “முடிஞ்சது” என்பதன் எதிர்மறை வடிவமாக “முடியேல்லை” என்பது பயன்படும். அவ்வாறு வரும்பொழுது வாக்கிய எழுவாய் முதலாம் அல்லது மூன்றாம் வேற்றுமையைக் கொண்டு வரும். இவ் வடிவம் எதிர்காலத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுவதில்லை.

உதாரணம்:

- என்னாலை இப்ப படிக்க முடியேல்லை.
- என்னாலை நேற்று படிக்க முடியேல்லை.

பேச்சு வழக்கில் முடியும் என்ற வினைக்கு -ஆ அல்லது -ஓ என்ற வினாவொட்டுச் சேர்ப்பதன் மூலம் வினாச்சொல் உருவாக்கப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- முடியுமா?
- முடியுமோ?

6. முடியாது. (muḍiyaatu)

முடியும் என்பதன் எதிர்மறை வடிவம் முடியாது என்பதாகும். முதல் வினையின் எச்சவடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை

ஏற்பதில்லை. இதன் எழுவாய் முதலாம் அல்லது மூன்றாம் வேற்றுமையை ஏற்று வரும். முடியாது என்பதன் இறுதியில் வருகின்ற -து ஆனது பேச்சு வழக்கில் சில வேளைகளில் உச்சரிக்கப்படுவதில்லை.

உதாரணம்:

- நான் அங்கை வர முடியாது.
- என்னாலை படிக்க முடியாது.
- என்னாலை சாப்பிட முடியா.

இவ்வடிவமும் -ஆ, -ஓ ஆகிய வினாவொட்டுக்களைச் சேர்த்து வினாவாக்கப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- உங்களாலை ஆட முடியாதா?
- நீங்கள் அங்கை வர முடியாதோ?

7. ஏலும்(eelum)

இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்ச வடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. இதன் எழுவாய் முதலாம், மூன்றாம் அல்லது நான்காம் வேற்றுமையை ஏற்று வரும். ஆனால் பேச்சு வழக்கில் நான்காம் வேற்றுமை எழுவாய் பயன்படுத்தப்படுவது குறைவு. இவ் வினை வடிவத்தின் மூலம் ஒரு செயல் செய்வதற்குரிய சாத்தியமான தன்மை, உடற்திறமை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்த முடியும். இவ் வடிவமும் -ஆ, -ஓ ஆகிய வினாவொட்டுக்களைச் சேர்த்து வினாவாக்கப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- என்னாலை கதைக்க ஏலும்.
- உன்னாலை போக ஏலுமா? / ஏலுமோ?

8. ஏலாது (eelaathu)

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் இவ் வடிவம் சக்தியற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்சவடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. இதன் எழுவாய் முதலாம், மூன்றாம் அல்லது நான்காம் வேற்றுமையை ஏற்று வரும். பொதுவாக இவ் வடிவம் மூன்றாம் வேற்றுமையையே ஏற்று வரும்.

உதாரணம்:

- நான் அங்கை போக ஏலாது.
- என்னாலை கதைக்க ஏலாது.
- எனக்குப் படிக்க ஏலாது.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் ஏலும், ஏலாது என்பவற்றின் மாற்று வடிவங்களாக இயலும், இயலாது என்பன காணப்படுகின்றன.

9. -மாட் (-maat)

சக்தி வாய்ந்த தன்மையின் எதிர்மறைப் பொருளை வெளிப்படுத்த முதல்வினையின் எச்ச வடிவத்தோடு -**maat** என்பது சேர்த்துப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது பெரும்பாலும் “முடியாது” எனும் பொருளையே தரும். சில சமயங்களில் எதிர்கால எதிர்மறைப் பொருளை வெளிப்படுத்தும். இவ் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினை வாக்கியங்களில் எழுவாய்க்கேற்ப திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்று வரும்.

உதாரணம்:

- அவன் கதைக்க மாட்டான்.
- நான் நாளைக்கு வர மாட்டேன்.

10. படாது (-paataatu)

இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்சவடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. காலத்தை உணர்த்துவதில்லை. எதிர்மறைக் கடப்பாடு, மறுத்தல் ஆகிய பொருளை வெளிப்படுத்த இவ் வடிவம் பயன்படுகின்றது. இவ் வடிவம் -**attum**, -**laam** ஆகியவற்றின் எதிர்மறை வடிவமாகப் பயன்படும். இதன் மாற்று வடிவமாக “கூடாது” விளங்குகின்றது.

உதாரணம்:

- நீ அந்த வீட்டுக்குப் போகக் கூடாது.
- நீ அந்த வீட்டுக்குப் போகப் படாது.

11. -அட்டும் (-attum)

இத் துணைவினையும் முதல் வினையின் எச்சவடிவத்தோடு சேர்ந்து வரும். திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் இடைநிலைகளை ஏற்பதில்லை. படர்க்கை ஏவல், கேட்பவர் விருப்பத்தை வினாவுதல் ஆகிய பொருளை வெளிப்படுத்த இவ் வடிவம் பயன்படுகின்றது. படர்க்கையில் பேசுவனது ஏவல், விருப்பம், அறிவுரை ஆகியவற்றை அவ் வடிவம் வெளிப்படுத்தும். வழக்கமாக படர்க்கைச் சொற்களையே எழுவாயாக எடுத்துக் கொள்ளும்.

உதாரணம்:

- அவர் வகுப்புக்கு வரட்டும்.
- அவர்கள் விளையாடட்டும்.

තන්මාප් පෙයාර්ස් සොල් ඇමුවායාකවරින්, අව් වාක්කියම් කේට්පවාර් වරුප්පත්තෙ වර්නාවුම් පොරුගීල් පයනුටුම්.

උතාරණම්: නෑන් උනුකලොදායි වරද්ලොමා?

සිංකල මොලුයීගිනි වර්නෙප් පොරුණිමෙත් තුණෙවර්නෙකල්.

ඉනෙය මොලුකලෙප් පොල සිංකල මොලුයීලුම් අතිකමාන සුට්ටුවර්නෙ අරිස්සොර්කල්, මුතල්වර්නෙයුට්න් ඉණු අල්ලතු ඉණුකු මේර්පට්ට තුණෙවර්නෙකලෙකි කොණ්ටතක උණෙන. සිංකල මොලුයීලුම් තුණෙවර්නෙකල් මුතල් වර්නෙයීගිනි ඒස්ස වර්දවනුකලුටුණුම්, ඉර්නත්කාල වර්නෙයෙස්සනුකලුටුණුම් ජෝර්කට්ටුකර්නෙ. මුතල් වර්නෙයීගිනි ඒස්ස වර්දවනුකලුකුස් ජෝර්කට්ටුම් තුණෙවර්නෙ වර්දවනුකල් වර්නෙප්පොරුණිමෙත් තුණෙවර්නෙ ඉනෙවුම්, ඉර්නත්කාල වර්නෙයෙස්සනුකලුකුස් ජෝර්කට්ටුම් තුණෙවර්නෙ වර්දවනුකල් නොකුකුත් තුණෙවර්නෙ වර්දවනුකල් ඉනෙප්ටුම්. සිංකල මොලුයීගිනි පේස්ස වර්දකකීල් පයනුටුම් වර්නෙප්පොරුණිමෙත් තුණෙවර්නෙකලාවන,

- oonə - වේණිටුම්
- epaa - වේණිටාම්
- puluvan – මුර්දුයුම්
- bææ - මුර්දුයාතා
- æti - නර්කූකි සුර්දුයාතා.
- nææ - නදාපෙරාතා.
- aave - උත්තරවු

1.oonə - obligation/ must/ should

ඉව් oonə ඉණුම් තුණෙවර්නෙ මුතල් වර්නෙයීගිනි ඒස්ස වර්දවනුකලුකුස් ජෝර්කට්ටුම්. කට්පාලු, අත්තීයාවර්ශීයම් ඉකීය පොරුලෙ වෙර්ගීට්ටුත්තුම්. මුතලාම් වේර්නුමෙයෙයේ ඇමුවායාකකි කොණුරුම්.

උතාරණම්:

1. mamə dən yannə oonə. (I must go now)
2. mee lamay sinhala igene gannə oonə. (These students must learn Sinhala)
3. api kææmə kannə oonə (We must eat food)

නාම් ඉරු වර්දයත්තෙ නර්ස්සයම් සෙට්ට වේණිදීයර්ඉට්ටර්ගිනි වාක්කීයත්තීල් oonə ඉණුම් තුණෙ වර්නෙයෙප් පයනුට්ටුකර්නෙ පොතා අව් වාක්කීයත්තීගිනි ඇමුවායා නානකාම් වේර්නුමෙයෙ ඉර්නු වරුම්.

උතාරණම්:

1. maðə demələ igenə gannə oonə. (I want to learn Tamil)
2. taattaaðə dən yannə oonə. (Father wants to go now)
3. apiðə kææmə kannə oonə (We want to eat food)

2. epaa – prohibition/ must not/ should not/ do not

முதல் வினையின் எச்ச வடிவங்களுக்கு இத் துணைவினை சேர்க்கப்படும் போது “எச்சரிக்கை” எனும் பொருள்பட வருகின்றது. இதன் எழுவாய் முதலாம் வேற்றுமையில் வரும்.

உதாரணம்:

1. oyaa mee kææmə kannə epaa. (you don't eat this food)
2. malli etendə enna epaa. (younger brother doesn't come there)

epaa என்பதற்குப் பதிலாக oonə nææ எனும் வடிவம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவ் வடிவம் எச்சரிக்கை எனும் பொருள்பட பெயர்ச் சொற்களுடனும், வினையெச்ச வடிவங்களுடனும் வருகின்றது. பெயர்ச் சொற்களுடன் oonə nææ எனும் வடிவம் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போது வாக்கியத்தின் எழுவாய் நான்காம் வேற்றுமையில் இருத்தல் வேண்டும்.

உதாரணம்:

1. oyaa heṭə enna epaa.
oyaa heṭə enna oonə nææ.
2. maṭə potak epaa.
maṭə potak oonə nææ.

3. puluvaṇ [potential/ can / possible]

முதல் வினையின் எச்ச வடிவங்களுக்கு இவ் வினை சேர்க்கப்படும் போது ஒரு செயலைச் செய்ய முடியும், திறமையுள்ளது, சாத்தியமானது, தடையின்றி எதையும் செய்ய முடியும் எனும் பொருள்பட வருகின்றது. இதன் எழுவாய் நான்காம் வேற்றுமையில் வரும்.

உதாரணம்:

1. maṭə dæn yannə puluvaṇ.
I. I am physically able to go.
II. No - Hindrance.
2. apiṭə mee kææmə kannə puluvaṇ.
I. Physically able to eat this food.
II. No- hindrance.

4. bææ- can't/ should not/ must not.

puluvaṇ என்பதன் எதிர்மறை வடிவமே bææ என்பதாகும். இவ் வினையும் முதல் வினையின் எச்ச வடிவங்களுக்குச் சேர்க்கப்படும். இது தகுதியற்ற நிலை, தேக

ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்து முடியாமை, சூழல் காரணமாக முடியாமை ஆகிய பொருளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

உதாரணம்:

1. leḍaaṭə mee kəæmə kannə puluvaṇ.
[The patient can eat this food.]
 - a. The patient is permitted to eat this food.
 - b. The patient is physically fit to eat this food.
2. leḍaaṭə kəæmə kannə bææ.
[The patient cannot eat this food.]
 - a. The patient is not fit to eat this food.
 - b. The patient is not able to eat this food.

4.1. bæri – bææ என்பதன் பெயரடை வடிவமாகும். இது வழக்கமாக -dəஎனும் வினா ஒட்டுடனும்,வினாச் சொற்களுடனும் சேர்ந்து வரும்.

உதாரணம்:

1. malliṭə demələ kiyavanna bææ.
2. malliṭə demələ kiyavanna bæridə?
3. malliṭə demələ kiyavanna bæri, æy?

4.2. bææ என்னும் வடிவம் நிச்சயிக்கப்பட்ட கால வடிவச் சொல்லுடன் (perfect tense form) வரும் போது "கட்டாயம் செய்ய வேண்டி இல்லை" எனும் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும். பெரும்பாலும் எச்சரிக்கைப் பொருளில் வரும்.

உதாரணம்:

1. api mee væḍə kərəla bææ.
2. mama ədə gedərə indələ bææ.

ஒருவர் ஒரு விடயத்தைக் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும் அல்லது செய்யாமல் இருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிட verb + bææ எனும் வடிவம் பயன்படும்.

உதாரணம்:

1. ədə api mee væḍə nokərə bææ.
2. mama mee sayikəlee nopædə bææ

5.æti – probability / must have / might have / would have.

முதல் வினையின் எச்ச வடிவங்களுக்கு இவ் வினை சேர்க்கப்படும். வாக்கியத்தில் இத் துணைவினை வருகின்ற போது எழுவாயானது பயனிலைக்கேற்ப வேற்றுமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்.

உதாரணம்:

1. laməya kaḍeeta yaṇḍə æti.
2. ayyaəṭə bas ekə varədiṇḍə æti.

இவ் வாக்கியத்தின் அடிப்படைக் கருத்து இறந்த காலத்தில் இச் செயல் நிகழக் கூடியதாய் இருந்திருக்கும் என்பதே. æti என்பதன் அழுத்த வடிவம் ætte என்பதாகும்.

உதாரணம்:

1. laməyaṭə æhennay ætte.

5.1 ஒருவர் போகலாம், போய்க்கொண்டிருக்கக் கூடும் என்பதில் æti என்பது சாதாரண நிகழ்காலச் சொல்லுடன் வரும்.

உதாரணம்:

1. maama potə kiyəvanəva æti.
2. eyaa heṭə peradeniyaṭə yanəva æti.

5.2. ஒரு பொருள் நல்லதாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூற æti என்பது பெயரடைப் பயனிலையுடன் சேர்க்கப்படும். அவ்வாறு சேர்க்கப்படும் போது பெயரடைப் பயனிலையின் -yi உருபு விடப்படும்.

உதாரணம்:

1. ee potə hondayi.
2. ee potə honda æti.

6. hæki – can / able

இது எப்போதும் இறந்தகால வினைப் பெயரடையுடன் சேர்க்கப்படும். இதன் மறு வடிவம் (எச்ச வடிவம் + puluvan) என்பதாகும். hæki எனும் வடிவம் வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போது வாக்கியத்தின் எழுவாய் நான்காம் வேற்றுமையில் இருத்தல் வேண்டும்.

உதாரணம்:

1. mamə ee pot kiyəvanəva. (I read those books)
maṭə ee pot kiyevvə hæki.
maṭə ee pot kiyəviya hæki. (I can read those books)

hæki இறந்தகால பெயரெச்சத்தோடு வரும். நிகழ்காலப் பெயரெச்சத்துடன் வரும் போது -tə சேர்த்து வரும்.

உதாரணம்:

1. apiḍə sindu dikak ahatə hæki. (we can listen to some songs)

தமிழ் - சிங்கள மொழிகளின் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளின் தொழிற்பாடு பற்றிய ஒப்பீடு.

இரு மொழியின் அமைப்புக்கள் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. மொழியில் காணப்படும் குறிப்பிட்ட அம்சம் ஒரு மொழியில் இருப்பது போலவே இன்னொரு மொழியில் இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளைப் பொறுத்த வரையில் இரு மொழிகளிலும் வாக்கிய அடிப்படையிலும் , சில பொருண்மையியல் அடிப்படையிலும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

தமிழ் மொழியில் முதல்வினை, துணைவினைகள் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து புணர்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இலகுவில் முதல்வினை, துணைவினை என வேறுபடுத்துவது கடினம். ஆனால் சிங்கள மொழியில் முதல்வினைகளும், துணைவினைகளும் வாக்கியங்களில் தனித்தனியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- piḷḷaikaḷ ippa viḷayaatiḱḱoṅṅirukkalaam.
- lamay sellan kəraṇəva æti.

சிங்கள மொழியில் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தான் காணப்படுகின்றது. அனால் தமிழில் ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்த ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட துணைவினைகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

உதாரணம்:

- t̄ambi kaṭaikkup pookalaam taanee.
- t̄ambi kaṭaikkup pooka muṭium taanee.
- t̄ambi kaṭaikkup pooka eelum taanee.
- malliṭə kaḱeṭṭa yaṇḱə puluvaṇ needə.
- malliṭə kaḱeṭṭa giyaḱæki needə.

தமிழ் - சிங்கள மொழிகளில் உடன்பாட்டு துணைவினை வடிவங்களுக்கு ஏற்றதாக எதிர்மறை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழில் -லாம், -அட்டும் மற்றும் சிங்கள மொழியில் -hæki, -æti ஆகியவற்றுக்கு எதிர்மறை வடிவங்கள் இல்லை.

தமிழில்:

- (vəṇṇum) - (vəṇṇaam),
- (muṭiyum) - (muṭiyaatu),
- (eelum) - (eelaatu)

சிங்கள மொழியில்:

- oonə - வேண்டும் - epaa - வேண்டாம்
- puluvaṇ - முடியும் - bææ - முடியாது

இரு மொழிகளிலும் சில குறிப்பிடத்தக்க அழுத்தக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன. தமிழில் - ee, -taan என்பனவும் சிங்கள மொழியில் -maə, -tamay என்பனவும் அழுத்தக் கூறுகள் ஆகும். இவை முதல்வினைக்கும் துணைவினைக்கும் இடையில் சேர்க்கப்படும்.

உதாரணம்:

1. naan pookavee vəəṇum.
naan pookaṭ taan vəəṇum.
2. mama kantooruvəṭə yannəmə oonə.
mama kantooruvəṭə yannə tamay oonə.

இரு மொழிகளிலும் வாக்கிய இறுதியில் வரும் எந்தவொரு துணைவினைக்கும் தமிழில் -aa, -oo சிங்களத்தில் -də வினா உருபு சேர்க்கப்பட்டு வினாவாக்கப்படுகின்றன.

தமிழ்- சிங்கள மொழிகளில் இணைப்பு வாக்கியம் பயன்படும் பொழுது முதலாவது வாக்கியத்தில் வருகின்ற முதல்வினை, துணைவினை ஆகிய இரண்டும் மீண்டும் வாக்கியத்தில் இடம்பெறும்.

உதாரணம்:

- naan siṅgalam paṭikka vəəṇum, enray taṅkacciyum paṭikka vəəṇum.
- mama sinhəla igenəgannə oonə, mage naṅgit igenəgannə oonə.

தமிழில் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகள் எண், இடம். பால் என்பவற்றுக்கேற்ப உருமாற்றப்படுவதில்லை, ஆனால் - maat என்பது மட்டும் எண், இடம். பால் என்பவற்றுக்கேற்ப உருமாற்றம் பெறும். சிங்கள மொழியிலும் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகள் எண், இடம். பால் என்பவற்றுக்கேற்ப உருமாற்றப்படுவதில்லை.

உதாரணம்:

- maṭə yannə puluvaṅ.
- apiṭə yannə puluvaṅ.
- eyaṭə yannə puluvaṅ.

- enakku vara muṭiyum.

- eṅkaḷukku vara muṭiyum.
- avanukku vara muṭiyum.

இரு மொழிகளிலும் வாக்கியவியலில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றன. இரு மொழிகளிலும் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளின் வருகை வினைத் தொடரின் ஈற்றிலே வரும். முதல் வினை அதற்கு முன்னர் வரும்.

உதாரணம்:

- enakku camaykka eelum.
- maṭa uyanna puluvaṇ.

பேச்சுச் சிங்களத்தில் முதல்வினை வாக்கிய இறுதியில் வரும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பேச்சுச் சிங்களத்தில் இவ்வகை ஒழுங்கு மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றது.

உதாரணம்:

- maṭa puluvaṇ uyanna.

வழக்கமாகத் தமிழ் சிங்கள மொழிகளில் உள்ள வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகள் முதல்வினையோடு சேர்ந்து வரும் போதே பொருள் தருகின்றன. பேச்சு வழக்கில் இவை சில சந்தர்ப்பங்களில் முதல்வினையின்றியும் பொருள் தரும்.

உதாரணம்:

- unakku iṭayc ceyya muṭiyuma:? / unakku muṭiyuma:?
- oyaata meeva keraṇṇa puluvanda? / oyaata puluvanda?

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை முதல்வினைக்கும் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைக்கும் இடையில் வினையடைகளைப் பயன்படுத்துவது சாத்தியமற்றது. பொதுவாகத் தமிழில் வினையடைகள் முதல்வினைக்கு முன்னரே வரும்.

- *nii viiṭṭay pooka uṭanay vaṇṭaam.
- nii viiṭṭay uṭanay pooka vaṇṭaam.

ஆனால் சிங்கள மொழியில் முதல்வினைக்கும் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைக்கும் இடையில் வினையடைகளைப் பயன்படுத்துவது சாத்தியமானது.

- oyaata koovalaṭa yanna kavadat puluvaṇ.

தமிழ் மொழியில் அழுத்த இரட்டித்த வடிவங்கள் அதிகமான வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளில் காணப்படுகின்றது. அவை பொதுவாக எச்ச வடிவுடன் அழுத்தக்கூறான – ee என்பது சேர்த்துப் பயன்படும்.

- maattavee maattan.
- muṭiyavee muṭiyaatu.
- vaṇṭavee vaṇṭaam

சிங்கள மொழியில் இவ் இரட்டித்த வினைப்பொருண்மைத் துணைவினை வடிவம் ஒரு குறிப்பிட்டளவே காணப்படுகின்றது.

- maṭa oyaagen udav epaama epaa.

தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளும் வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பங்களாக இருப்பினும் அவற்றுக்கிடையில் குறிப்பிட்டளவு ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. இரு மொழிகளிலும் இரு வினைப் பொருண்மைத் துணைவினைகள் சேர்த்துப் பயன்படுத்துவதில்லை. பொருளனியல்

අධ්‍යයනයේදී தமிழ் மொழியின் வினைப்பொருண்மைத் துணைவினை வடிவங்களுக்குச் சமனான வடிவங்கள் சிங்கள மொழியில் உள்ளன. சிலவற்றிற்கு இல்லை.

தமிழ்	சிங்களம்
• vāṇum	oona
• vāṇṭaam	epaa
• mutiyum	puluvaṇ/ hæki
• mutiyaatu	bææ
• eelum	puluvaṇ
• eelaṭu	bææ
• paṭaatu	-
• -laam	æti
• -maat	-
• -aṭṭum	aave

முடிவுரை

பொதுவாகவே முரண்நிலை ஆய்வானது ஏதாவது இரு மொழிகளுக்கிடையிலான அமைப்பு ரீதியான ஒற்றுமை, வேற்றுமை, அவற்றின் தொழிற்பாடு ஆகியவற்றை வெளிக்கொணருவதையே நோக்கமாகக் கொண்டமைந்துள்ளது. மேலும் வெற்றிகரமான இரண்டாம் மொழி கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாட்டுக்கு இவ் முரண்நிலை ஆய்வானது முக்கியமானதொன்று என்பதை மொழியாசிரியர்கள் மற்றும் மொழியியலாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். எனவே தமிழ் - சிங்கள மொழிகளின் பேச்சு வழக்கில் பயன்பாட்டிலுள்ள வினைப்பொருண்மைத் துணைவினைகளின் தொழிற்பாடு பற்றிய இவ் ஆய்வானது இரண்டாம் மொழியாக தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெரிதும் பயனுடையதாக அமையும் என்றே கூறலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்.

Kailainathan, R.2009. A contrastive study of Tamil and Sinhala Auxiliaries, university of Jaffna publication, Jaffna, Sri Lanka.

Suseendirarajah, S. 1993.Jaffna Tamil phonology and morphology, University of Jaffna publication, Jaffna Sri Lanka

Suseendirarajah, S.1983, "tamil-p- paaTa nuulkaLil peccu-t- tamiLum eLuttu-t-tamiLum" (concept of spoken tamil and literary tamil in tamil language text books), cintanai, volume 1, number 2, tamil journal of the faculty of arts, university of Jaffna Sri Lanka, pp 1-9.

www.languageinindia.com, volume 9, 11 Nov.2009